

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΟΔΩ ΦΑΕΣΣΑ ΔΡ. 5	ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΛΗΡΟΤΕΑ 12 ΜΗΝΩΝ 'Από της 1ης 'Ιανουαρίου ή της 'Ιουλίου 'Εν τῷ 'Εσωτ. δρ 6. 'Εν τῷ ἔξωτ. σφρ. χρ. 8	Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΧΟΛΩΝ
---------------------------------------	--	--

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐγκύκλιος Ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν καὶ Ἡλείας. — Ἐπί τῶν μασσονικῶν. — Ἐρωτήσεις διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι Μασσονικὰς στοάς, ὑπὸ Μιχ. Ι. Γαλανοῦ. — Ἐκ τῆς νέας περιόδου μου, ὑπὸ Μιχ. Ι. Γαλανοῦ. — Ἐν Θερμοπυλαίς Νισύρου, ὑπὸ Νικολάου Ι. Γαλανοῦ. — Τιμολίου Ἀναστασίου, Ἐκρημία ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Νέμου. — Οἱ διδάσκοντες τὰς λαϊκὰς σχολὰς τῆς «Ἀναπλάσεως». — Χυριακὸν Ἀποστολικὸν καὶ Εὐαγγελικὸν ἀνάγνωσμα, ὑπὸ Κ. Α. Διαληγά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΗΛΕΙΑΣ

Ἡρὸς
τὰ προσφιλιῶν ἐν Χριστῷ πνευματικῶν τέκνων.

Πατρικὸν ἄμα καὶ ποιμαντικὸν καθήκον μὲ κινεῖ νὰ σὰς ἀπευθύνω τὴν ἐγκυκλίον μου ταύτην διὰ τὸ τελευταίως γεννηθέν, ὡς εἶνε γνωστὸν ὑμῖν, ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μου Μασσονικὸν ζήτημα.

Λειτουργὸς Ἐκκλησίας, ἥτις πάντοτε ἐμερμύνησε διὰ τοὺς δυστυχεῖς καὶ τοὺς ἐγκαταλειμμένους, καθήκον μου ἐκ τῶν ἱερωτέρων ἐθεώρησα νὰ ἰδρύσω τὴν ἐνταῦθα Σχολὴν τῶν Ἀπόρων Παιδῶν καὶ νὰ φροντίσω ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ εὐδοκίμησις αὐτῆς καὶ ἡ προκοπή. Ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς μοι ἐπέδάλλατο νὰ ἐπαγρυπνῶ ἐπὶ τῆς πορείας τῆς Σχολῆς καὶ νὰ προστατεύω αὐτὴν ἐναντίον παντὸς ἀμέσου ἢ ἐμμέσου κινδύνου, ὅστις ἤθελε τὴν ἀπειλήσει, εἴτε εἰς αὐτὴν τὴν ὑπαρξὴν τῆς εἴτε εἰς τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας τῆς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς. Ἀτυχῶς δὲ ὁ κίνδυνος οὗτος παρουσιάσθη.

Ἐπληροφορήθη ὁμοίως μετὰ ὀλίγου ὅτι πρόσωπα μετέχοντά εἰς τὴν διοίκησιν καὶ τὰς ἐργασίας τῆς Σχολῆς ἀνήκουσι συγχρόνως εἰς τὴν Μασσονικὴν Στοάν τῆς πόλεως Πατρῶν, ὅτι ἐν τῷ προσηλυτιστικῷ τῶν ζήλω ἐμήσαν εἰς τὴν Μασσονίαν καὶ ἐν τῶν διδασκάλων τῆς Σχολῆς, καὶ ὅτι τὴν ὑπὲρ αὐτῆς ζήλῶν των καὶ τὴν ἐν αὐτῇ θέσιν των ἐχρησιμο-

ποιοῦν καὶ ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς Μασσονίας, καθόσον ἐργαζόμενοι δραστηρίως ὑπὲρ κοινωφελούς ἔργου ἐπειθον διὰ τῆς ἐνταῦθεν ὑπολήψεως ὅτι καὶ ἡ Μασσονία, εἰς τὴν ὅποιαν ἀνήκουσι, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑποκρύπτη τι τὸ πονηρὸν καὶ τὸ ἐπιλήψιμον.

Διαγνώσας ἐν τούτῳ Μασσονικὸν κίνδυνον καὶ διὰ τὴν Σχολὴν τῶν Ἀπόρων ἐν τῷ μέλλοντι καὶ διὰ τὸ λοιπὸν ποιμνίον μου, φροντίζων δὲ καὶ διὰ τὸ ψυχικὸν συμφέρον αὐτῶν τῶν καταγγελλθέντων μοι ὡς Μασσονίων, διενουόμεν ἴνα τρόπῳ ἐπρεπε νὰ προβῶ εἰς τὴν νοθεσίαν των πρὸς μετανοίαν, εἰς περίπτωσιν δὲ κατὰ τὴν ὅποιαν ἐνέμενον, νὰ ζητήσω τὴν ἀπομάκρυνσιν των ἀπὸ τῆς Σχολῆς, ὅτε, ἐπισκεφθεὶς με εἰς ἐκ τῶν καταγγελλθέντων, ἤξιωσε νὰ τῷ ἐπιτρέψω ὅπως ὁμιλῇ ἐπ' ἐκκλησίας. Τὸν ἐβεβαίωσα ὅτι προθύμως θὰ παρεῖχον τὴν ἄδειαν, ἐὰν δὲν ἐπληροφορούμην ἀξιοπίστως ὅτι ἀνήκει εἰς τοὺς βαθμοφόρους τῆς ἐν Ἠλλάδι Μασσονικῆς Στοᾶς. Ἠναγκάσθη δὲ νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι πράγματι εἶνε Μασσονός, ἀλλ' ὅτι ἡ Μασσονία οὐδὲν ἔχει τὸ ἐπιλήψιμον, διότι ἀποβλέπει καθαρῶς εἰς ἀγαθοεργούς σκοπούς. Τὸν ἰσχυρισμὸν του τοῦτον ἤλεγξα, εἰπὼν πρὸς τοὺς ἄλλους ὅτι ἡ φιλανθρωπία καὶ ἡ ἀγαθοεργία εἶνε καρποὶ τῆς χάριτος καὶ τοῦ φωτός τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ὅτι αὐταὶ δὲν ἔχουν ἀνάγκην τοῦ Μασσονικοῦ σκότους καὶ τῆς Μασσονικῆς ὀργανώσεως. Ἰδὼν ὅμως ὅτι αἱ συμβουλαι μου ἦσαν μάταιαι, ἔδωκα ἐντολὴν νὰ συγκαληθῇ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων εἰς συνεδρίασιν, κατὰ τὴν ὅποιαν ἐζήτησα τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τῆς διοικήσεως καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς πάντων ὅσοι ὁμολόγησαν ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὴν Μασσονίαν.

Τὸ Συμβούλιον ἐν τούτοις ἠρνεῖτο τὰ στέρεξιν εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν. Τελευταίον δὲ παρεκάλεσε νὰ τηρηθῶσι μυστικὰ τὰ γεγονότα μέχρι νεωτέρας συνεδριάσεως, κατὰ τὴν ὅποιαν θὰ ἐλαμβάνετο ὀριστικὴ ἀπόφασις. Εἰς τοῦτο συνένεσα ἐλπίζων πάντοτε καὶ εὐχόμενος νὰ ἐπικρατήσῃσι σκέψεις ὀρθαὶ καὶ χριστιανικαί. Ἀλλ' ἰδιαίτερα ἐνέργειαι τῶν κυρίων Συμβούλων δὲν ἐβράδυναν νὰ καταστῶσιν γνωστὸν εἰς τὴν δημοσιογραφίαν τὸ ζήτημα, τότε δὲ ἐθεώρησα χρεὸς μου νὰ δώσω

ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τῆς 27 Δεκεμβρίου 1898

Τὰ τῆς αὔριον Κυριακῆς ἀναγνώσματα βλῆτε εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον. Ἐνταῦθα δημοσιεύονται τὰ τῆς μεσοπαραμένης, ὅπως περιέρχονται ἐγκρίτως εἰς χεῖρας πάντων.

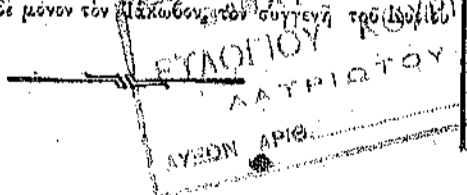
Κείμενον

11 Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον. 12 οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρά ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδίδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. 13 Ἰκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀνακτροφὴν ποτε ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅτι κατ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπέβην αὐτήν. 14 καὶ προέκοπον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοῦς συναγωγικώτατος ἐν τῇ γενεῇ μου· περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. 15 Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεός, ὁ ἀφάρσις με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, καὶ κατέταξέ με εἰς τὴν χάριτος αὐτοῦ, 16 ἀποκαλύψαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίσωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, εὐθὺς οὐ προσανέβην σαρκὶ καὶ αἵματι, 17 οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱερουσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ Ἀποστόλους, ἀλλ' ἀπέβην εἰς Ἀραβίαν καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. 18 Ἐπειτα μετὰ ἑπτὰ ἔτη ἀνῆλθον εἰς Ἱερουσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκάπεντε. 19 Ἴτερον δὲ τῶν Ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰμὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου. (1. κλ. α' 11—19)

Σημ. Ἀπόστολος δημοσιεύεται ὁ τῆς Κυριακῆς καὶ ὅχι ὁ τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας.

Ἑρμηνευτικὴ παράφρασις

11 Ἀδελφοί, αἶς γνωστοποιῶ ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον, τὸ ὅποιον ἐγὼ σὰς ἐκάρησα, εἶνε, εἰς αὐτῆς τῆς πηγῆς σου, γνήσιον, καθαρὸν πάντα ἀνθρωπίνης παρεμωρώσεως καὶ ἐπινοήσεως. 12 Ἰσχύει, ὅπως ὁ ἅλιος ἀπόστολος, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀνέλαβον τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου ἀνατείνειν εἰς ἐμὲ ἀπὸ ἀνθρώπου, οὔτε ἀνθρώπου με ἐδίδαξεν αὐτό, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐφανέρωθί μοι ἐμὲ καὶ με εἰσέταξε τὸ εὐαγγέλιον καὶ ἐνεπιστάθη εἰς ἐμὲ καὶ τὸ κήρυγμα. 13 Διότι ἤκουσατε ὅτι ἐγὼ ἤμην ἄλλοτε ὁπαδὸς τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, καὶ ὡς τοιοῦτος κατεδίωκον ὑπερβολικὰ τοὺς Χριστιανούς καὶ ἔβρα πολλὰς καταστροφὰς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ὡς πορθητῆς. 14 καὶ ἐκείνα ἐγὼ μεγαλειότερας πράξεις εἰς τὸν Ἰουδαϊσμὸν ἀπὸ πολλοῦς συνομηλικῶν μου ὁμογενοῦς, καὶ εἴχα σφοδρὸν ζῆλον καὶ ὑποστηρίζω τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων μου, ὅπως τὴν παρέλαβα ἐκ παραδόσεως. 15 Ὅτε δὲ ὁ Θεός, ὁ ὁποῖός με πρόωρισε εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἔργον, ἀπ' οὗτου ἐγὼ ἤμην ὡς ἐμ- ἔβρον εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς μου, καὶ ὁ ὁποῖός, ὅχι οἱ τὰ ἔργα μου, ἀλλ' ἐνεκὰ τῆς χάριτος σου, με ἐκάλεσε κατόπισιν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, 16 ὅτι, λέγων, ὁ Θεὸς εὐηρεστήθη καὶ ἀποκαλύψαι εἰς τὴν βίβη τῆς ψυχῆς μου τὸν Υἱὸν σου καὶ μου ἀνέθηκε τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου τοῦ εἰς τὰ ἔθνη, τότε, χωρὶς νὰ ἔχω ἀνάγκη νὰ καταφύγω εἰς ἐπίδοκιμασίαν καὶ προστασίαν τῶν φερόντων φαρτὸν σῶμα ἀνθρώπων, 17 καὶ χωρὶς νὰ ἔχω ἀνάγκη νὰ ἀναβῶ εἰς Ἱερουσόλυμα, διὰ νὰ λάβω τὴν ἐγκρίσιν ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτέρους ἀπὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, εὐθὺς τότε ἐκ τῆς Δαμασκῆ ἦλθον κηρὺς τοῦ εὐαγγελίου εἰς τὴν Ἀραβίαν καὶ ἀπὸ τῆν Ἀραβίαν ἦλθον πάλιν ὅπισιν εἰς τὴν Δαμασκόν. 18 Ἐπειτα, ἀφ' οὗ ἐπέμεινα τρία ἔτη ἀπὸ τὸν χρόνον, καὶ ὄν προσεκήθην εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα, ἀνέβην εἰς Ἱερουσόλυμα, διὰ νὰ γνωρίσω προσωπικῶς τὸν Πέτρον· καὶ ἐμείνα πλῆξιον τοῦ δεκάπεντε ἡμέρας. 19 Ἐκεῖ δὲ τότε οὐκ εἶδα κανενὸν ἄλλον ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους, εἶδον δὲ μόνον τὸν Ἰάκωβον τὸν συγγενῆ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τῆς 27 Δεκεμβρίου 1898

Κείμενον

Ἀνεχώρησαν τῶν Μάγων, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων ἐγερθεῖς, παράλαβε τὸ παιδίον, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεύγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἔσθι ἐκεῖ, ἕως ἂν εἶπω σοί· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον. Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευταίας Ἡρώδου, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος, «Ἐξ Αἴγυπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου.» Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίγηται ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἐνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἐν παντί τοῖς ἐσίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετούς καὶ κατωτέρου, κατὰ τὸν χρόνον, ὃν ἤκρῃσσε παρά τῶν Μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν παρὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· «Ἦθον ἔν Ραμᾶ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρος πολὺς, Ραχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι ὅτι, οὐκ εἶσι.» Τελευταίως δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἴγυπτῳ, λέγων· Ἐγερθεῖς, παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τενήκκει γὰρ οἱ ζητούντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας, ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπέλθειν· κρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. Καὶ ἔλθων κατέφικεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Ἑρμηνευτικὴ παράφρασις

Ὅταν οἱ μάγοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἔλθῃ ἀπὸ τῆν Ἀνατολῆν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, διὰ νὰ προσκυνήσουν τὸν γεννηθέντα Σωτῆρα, ἀνεχώρησαν, εὐθὺς ἄγγελος Θεοῦ φαίνεται εἰς τὸν Ἰωσήφ, ἐνῷ οὗτος ἐκοιμήτο, καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Ἐγερθησον, Ἰωσήφ, καὶ παράλαβε τὸ παιδίον Ἰησοῦν καὶ τὴν μητέρα σου καὶ φεύγε εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ μένε ἐκεῖ, ἕως ὅτου σοῦ εἶπω· Φεύγε, διότι μέλλει ὁ Ἡρώδης νὰ ζητῇ τὸ παιδίον, διὰ νὰ τὸ φονεύσῃ. Ὁ Ἰωσήφ τότε ἐσηκώθη ἀπὸ τὸν ὕπνον, ἐπήρξε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα σου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἦμεις δὲ ὁ Ἰωσήφ μετὰ τὴν Ἡλιανίαν καὶ μετὰ τὸν Χριστὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἕως ὅτου προσεκήθισαν πάλιν καὶ ἐπέστρεψαν ὅπισιν μετὰ ὀλίγους μῆνας, ὅτε ἀπέθανεν ὁ Ἡρώδης. Οὕτω δὲ ἐτεπληρώθη καὶ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, τὸν ὅποιον εἶπε διὰ τοῦ προφήτου Ἰερεμίου, «Ἐξ Αἴγυπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου.» Ὅτε δὲ ὁ Ἡρώδης, πρὶν ἀποθάνει, εἶδεν ὅτι τὸν ἠπάτησαν οἱ μῆγοι, διότι, ἐνῷ τοῦ εἶχον ὑποσηκώθῃ ὀδηγηθέντες ἀπὸ αὐτῶν ποῦ νὰ εἴδον τὸν Χριστὸν, δὲν ἐξετέλεσαν τὴν ὑπόσχεσιν των, ὅτε, λέγων, εἶδεν ὁ Ἡρώδης ὅτι ἐνεπαίγηται ἀπὸ τοὺς μάγους, πολὺ ἐθυμώθη, καὶ ἐστείλε στρατιώτας καὶ ἐφόνευσεν πάντα τὰ παῖδια τὰ εἰς τὴν Βηθλεὲμ καὶ εἰς τὰ κύκλω τῆς γειτονικῆς μέρη, ἀπὸ δύο χρόνων καὶ κάτω. Ἐφόνευσεν δὲ τὰ παῖδια αὐτῆς τῆς ἡλικίας σύμφωνα μετὰ τὰς πληροφορίες, τὰς ὁποίας εἶχε λάβῃ προηγουμένως ἀπὸ τοὺς μάγους περὶ τοῦ χρόνου τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, νομίζων ὅτι, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἦτο τόσον μικρός, ἤθελε τὸν φονεύσει μετὰ πολλοῦς, μὴ γνωρίζων ὅτι ἦτο τότε εἰς τὴν Αἴγυπτον. (Ἐσφάγησαν δὲ κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν 14 χιλιάδ. νήπια.) Ἐπὶ δὲ τῆς σφαγῆς ταύτης ἐτεπληρώθη διὰ τῆν Βηθλεὲμ, ὅπως καὶ διὰ τὴν πλησιέγγιστον Ραμᾶ ἄλλοτε, ἡ προφητεία τοῦ προφήτου Ἱερεμίου, ὅστις λέγει· «Ἰκούσθη φωνὴ εἰς τὴν Ραμᾶ, ἠκούσθη θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρος πολὺς· αἱ ἀπόγονοι τῆς Ραχὴλ μητέρας κλαίουσι τὰ τέκνα των, καὶ δὲν θέλουν νὰ παραγορηθοῦν, διότι δὲν ὑπάρχουν πλέον εἰς τὴν γῆν.» Ὅτε δὲ ἀπέθανεν ὁ Ἡρώδης, εὐθὺς ἄγγελος Θεοῦ φαίνεται εἰς τὸ ὄναρ τοῦ Ἰωσήφ εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ τοῦ λέγει· Ἦν σηκώθη καὶ νὰ παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα σου καὶ νὰ βαδίξῃς πρὸς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ· διότι ἔχουν ἀπεθάνει ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐζήτησαν νὰ φονεύσουν τὸ παιδίον. Τότε ὁ Ἰωσήφ ἐσηκώθη καὶ παρέλαβε τὸ παιδίον Ἰησοῦν καὶ τὴν μητέρα σου καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν τῶν Ἑβραίων. Ἀκούσας δὲ ὅτι ὁ Ἀρχέλαος ὁ υἱὸς τοῦ Ἡρώδου βασιλεύει εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἀντὶ τοῦ πατρὸς σου, ἐφοβήθη ὁ Ἰωσήφ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Ἐλθὼν δὲ ὅτιαν ἀποκαλύψιν πρὸς ὀδηγίαν σου εἰς τὸν ὕπνον τοῦ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. Ἦλθε δὲ καὶ κατέφικεν εἰς πόλιν, ἣ ὅποια ἐλέγτο Ναζαρέτ, διὰ νὰ ἐτεπληρωθῇ τὸ προλεχθέν ἀπὸ τοῦ προφήτου περὶ τοῦ Ἰησοῦ ὅτι θὰ ὀνομασθῇ Ναζωραῖος.

Κ. Α. Διακονοῦς.